

Ετήσιο Μνημόσυνο Μητροπολίτη πρ. Πειραιώς Καλλινίκου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς τελέστηκε σήμερα, Β' Κυριακή του Τριωδίου, το Ετήσιο Ιερό Μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτη πρ. Πειραιώς κυρού Καλλινίκου

Της λειτουργικής Συνάξεως και του Ιερού Μνημοσύνου προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος.

Με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος συλλειτουργήσε ο οικείος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ενώ συμπροσευχόμενοι στο Ιερό Βήμα παρέστησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες πρ. Καλαβρύτων κ. Αμβρόσιος, Γουινέας κ. Γεώργιος και Πτολεμαίδος κ. Εμμανουήλ, εκ του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Παρακολουθήστε το σχετικό βίντεο:

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος παρατήρησε ότι η Εκκλησία μας όρισε να προβάλλεται σήμερα η παραβολή του Φιλεύσπλαχνου Πατρός, «για να μας διδάξει ότι εφαρμόζεται έμπρακτα μέσα στους κόλπους Της, αφού η ίδια λειτουργεί στον κόσμο και στην ιστορία, όμως, διαχειρίζεται τα έσχατα. Ο Πατέρας στον οποίον πρέπει να επιστρέψουμε βρίσκεται στην Εκκλησία, ο Οίκος του Πατρός είναι η Εκκλησία και ο τρόπος εφαρμογής αυτής τη επιστροφής βιώνεται με το Μυστήριο της Μετανοίας, διά του Πνευματικού Πατρός, μέσα στην Εκκλησία».

Ο κ. Ιγνάτιος αναφέρθηκε στο πρόσωπο του μεγαλυτέρου αδελφού, «με τον οποίο προσομοιάζουμε πολλοί από εμάς. Είμαστε τίμιοι με τον Πατέρα, αλλά με έναν τρόπο, που δεν επιτρέπει να χαρούμε την επιστροφή του Ασώτου. Εφαρμόζουμε τον Νόμο κατά γράμμα, αλλά δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε τον Θεό της αγάπης και της στοργής, που συγχωρεί απόλυτα τον μετανοημένο αδελφό μας».

Επικεντρώνοντας τον λόγο του στο πρόσωπο του Πατέρα, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον αείμνηστο Πνευματικό του Πατέρα, τον Γέροντα Μητροπολίτη Καλλίνικο:

«επρόκειτο για Πατέρα μοναδικό, φιλόστοργο, συγχωρητικό, πνευματικό, που μας προσήλκυε κάθε φορά στο σπίτι του Πατρός, διά του Μυστηρίου της Ιεράς Εξομολογήσεως και Μετανοίας».

Ο κ. Ιγνάτιος μίλησε για τα δύσκολα παιδικά χρόνια του Γέροντος Καλλινίκου, την ορφάνια, την ανάληψη των ευθυνών της οικογένειας, την σύνδεσή του με ιεραποστολικούς Κληρικούς της επαρχίας και την μεγάλη του αγάπη για την Αγία Γραφή, δημιουργώντας, έτσι, προϋποθέσεις ολοκληρωτικής αφιέρωσης. Μίλησε για την πνευματική του ωρίμανση στην Πάτρα, όπου εμπνεύστηκε την Ιερωσύνη και είδε την επέμβαση του Θεού ζωντανή στη ζωή του:

«εισερχόμενος στην Ιερωσύνη, άρχισε να ασκεί την πατρότητα, έργο δύσκολο, με πολύ πόνο, αλλά και μεγάλη ευλογία από τον Θεό. Αξιώθηκε να ελκύσει σπουδαία πνευματικά τέκνα, ανάμεσά τους ο αείμνηστος Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος και ο πρ. Καλαβρύτων Αμβρόσιος, οι οποίοι συνδέθηκαν μαζί του από μικρά παιδιά. Εκείνοι άνοιξαν τον δρόμο για ν' ακολουθήσουμε κι άλλοι μέχρι και σήμερα, γευόμενοι την χαρά της πνευματικής του πατρότητας. Παρά την βραχεία παρουσία του, σφράγισε τον Μοναχισμό στα Μετέωρα, ίδρυσε την Αδελφότητα της Χρυσοπηγής, δημιούργησε ίδρυμα για άπορα παιδιά από την επαρχία, κήρυξε τον λόγο του Θεού, ανεδείχθη μεγάλος Πνευματικός, που γνωρίζει να ελευθερώνει και όχι να δεσμεύει τα πνευματικά του παιδιά, που συγχωρεί και ανοίγει νέους

δρόμους στην πνευματική ζωή. Συνέγραψε πλειάδα πνευματικών βιβλίων, εργάστηκε ιεραποστολικά στην Εκκλησία, ανέλαβε την διεύθυνση της Αποστολικής Διακονίας και εξελέγη Μητροπολίτης Πειραιώς το 1978. Το έργο του υπήρξε μεγάλο και ξεχωριστό, όχι ατομικό, αλλά καθαρά εκκλησιαστικό, διαπέρασε όλη την Ελλάδα, με πρωτοπόρα προγράμματα, με τον Ρ/Σ, με το περιοδικό και έγινε πρότυπο για πολλές τοπικές Εκκλησίες του εξωτερικού. Ανεδείχθη Μέγας Επίσκοπος της Εκκλησίας και ως αληθινός Πατέρας, καμάρωνε τα πνευματικά του παιδιά, που τα έβλεπε να ανελίσσονται μέσα στην Εκκλησία. Στάθηκε κοντά σε όλους μέχρι το τέλος και αξιοποίησε τα χαρίσματα του καθενός και συμβούλευε με πατρική αγάπη. Χάσαμε έναν αληθινό επίγειο Πατέρα, κερδίσαμε, όμως, έναν Πατέρα που προγεύεται τον Παράδεισο. Ο Γέροντας δεν φοβήθηκε ποτέ να μιλήσει και να πει την αλήθεια, υπό οποιεσδήποτε συνθήκες. Προσευχόταν να υπάρξει άξια διαδοχή στην Μητρόπολή του που θα συνεχίσει το έργο του. Και ο Θεός του δώρισε διάδοχο άξιο, της δικής του παραδόσεως, με οξύνοια, με παρρησία και τόλμη μοναδική, που λέει πάντα αυτό που πιστεύει, χωρίς να φοβάται καμμία εξουσία και συνεχίζει και αυξάνει το δικό του έργο».

Τέλος, ο κ. Ιγνάτιος ευχαρίστησε τον οικείο Ποιμενάρχη κ. Σεραφείμ για το έργο

αστήκαμε
υ Γέροντα

